

การพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้กลวิธีการสอนแบบ Audio Lingual โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ
ผ่านโปรแกรม Kahoot ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
Development of listening skills using Audio Lingual teaching strategies using
English songs through Kahoot program of Mathayom 2 students at Thepsatri
Rajabhat University

เจนจิรา กุลหกุล

Jenjira Kulhakul

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University

Email: rakulhakul@gmail.com

Received February 10, 2018 & Revise May 28, 2018 & Accepted June 30, 2018

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้กลวิธีการสอนแบบ Audio Lingual โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรม Kahoot โดยทักษะการฟังนั้นมีความสำคัญมาก เป็นทักษะที่เกิดก่อนการพูด การสนทนาที่ถูกต้องตามกระบวนการสื่อสารนั้นผู้ฟังจะต้องเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดกล่าวออกมาผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าสาเหตุที่ทำให้ฟังไม่เข้าใจมาจากการออกเสียง แต่ที่จริงแล้วปัญหาด้านการฟังนั้นมาจากหลายสาเหตุ เช่น การออกเสียงโครงสร้างของประโยคและความรู้ภูมิหลัง นอกจากนี้ ผู้เรียนยังขาดการฝึกฝนทักษะด้านการฟัง ไม่มีแรงจูงใจและขาดเทคนิคในการฟัง การพัฒนาทักษะการฟังผู้เรียนควรพยายามใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการฟัง ต้องหาโอกาสฟังให้ได้มากที่สุด จากทั้งวิทยุ ทีวี วิดีโอ ภาพยนตร์ การจะหาโอกาสฝึกฝนการฟังจริง ๆ การจัดการเรียนรู้แบบ Audio Lingual เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศผ่านการฝึกฝนซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัย สอนทักษะการฟังและการพูดก่อนการอ่านและการเขียน ตัวภาษาที่ใช้สอนจะเป็นภาษาที่ตัวเจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวัน เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของภาษา โดยจะสอดแทรกผ่านบทสนทนาที่ใช้ในการสอน นอกจากนี้ยังเสริมความรู้ด้านวัฒนธรรมเพลงเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่ง เป็นผลงานทางศิลปะที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ เพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ มีเสียงดนตรีเป็นส่วนประกอบ เกิดความไพเราะ รื่นเริง สนุกสนาน อึกทึก เศร้า และจรรโลงใจ เพลงจึงมีบทบาทและคุณค่าต่อสังคมเป็นอย่างมาก เพลงกับการเรียนด้านภาษา

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการฟัง, วิธีการสอนแบบ Audio Lingual, เพลงภาษาอังกฤษ, โปรแกรม Kahoot, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Abstract

Developing listening skills using the Audio Lingual teaching method using English songs through the Kahoot program. Listening skills are very important. They are skills that occur before speaking. In a correct conversation according to the communication process, the listener must understand what the speaker says. Most learners think that the reason for not understanding is the pronunciation. But in fact, listening problems come from many causes, such as pronunciation, sentence structure, and background knowledge. In addition, learners lack practice in listening skills, are not motivated, and lack listening techniques. To develop listening skills, learners should try to use English as much as possible, especially listening. They must find opportunities to listen as much as possible from radio, TV, videos, and movies. To find opportunities to practice listening for real, Audio Lingual learning is a teaching method that emphasizes learning foreign languages through repeated practice until it becomes a habit. It teaches listening and speaking skills before reading and writing. The language used for teaching will be the language that native speakers use in everyday life. It emphasizes learners understanding the structure of the language, which will be inserted through conversations used in teaching. In addition, it also enhances knowledge of music culture, which is a type of literature. It is an artistic work that comes from human creativity. It is a medium for conveying emotions, feelings, and thoughts, using language as a tool with music as a component. It is beautiful, joyful, fun, exciting, sad and uplifting. Therefore, music plays a very important role and value to society. Music and language learning.

Keywords: Listening skill development, Audio Lingual teaching method, English songs, Kahoot program, Mathayom 2 students

บทนำ

ในปัจจุบันนั้น เทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าและทันสมัยขึ้นมากโดยเฉพาะด้านการติดต่อสื่อสารแพร่กระจายและเข้าถึงข้อมูลความรู้ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคม ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาหาข้อมูล และการประกอบอาชีพ ในยุคที่ถูกเรียกว่าโลกไร้พรมแดน ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาสากลที่หลายประเทศใช้ติดต่อสื่อสารเป็นหลักและมี

บทบาทมากในยุคปัจจุบันนี้ (พรศิริ อุปคำ, 2557) ในสังคมปัจจุบันและสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 นั้น เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในด้านการศึกษา ภาษาสากลอย่างภาษาอังกฤษได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารผ่านเทคโนโลยี ในด้านการพูดและเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน สังเกตได้ว่าผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษสามารถสืบหาความรู้เพิ่มเติมได้ ผ่านการเข้าถึงข้อมูลที่มีอยู่อย่างไม่จำกัดด้วยความความสะดวกรวดเร็ว อีกทั้งในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ยังมีความก้าวหน้าอย่างมาก กล่าวคือ ผู้ที่มีความรู้ทั้งด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีนั้น จะทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น หากครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จะต้องหาวิธีการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียน เช่น ด้านการอ่านและการเขียน เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการเรียนรู้ต่อเนื่องไปตลอดชีวิต (อรรชนิดา หวานคง, 2559)

ในประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษเริ่มเข้ามามีบทบาทในช่วงสมัยรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมา เริ่มตั้งแต่ด้านการค้าขาย การทูต แพร่ขยายไปในด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศและการศึกษา โดยมีสถานศึกษาในไทยหลายแห่งเริ่มเปิดการเรียนการสอนหลักสูตร English Program ขึ้นในระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนนั้นมีทักษะ 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งทักษะที่กล่าวมานั้นจะทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกับชนชาติอื่นอย่างมีประสิทธิภาพและมีผลต่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าอีกด้วย (ธีราภรณ์ กิจจารักษ์, 2553)

ทักษะการฟังนั้นมีความสำคัญมาก เป็นทักษะที่เกิดก่อนการพูด หากไม่มีทักษะการฟังแล้วนั้นจะไม่สามารถพัฒนาการพูดได้ การสนทนาที่ถูกต้องตามกระบวนการสื่อสารนั้นผู้ฟังจะต้องเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดกล่าวออกมา (รุ่งพะนอ รักอยู่และสุชาติ รัตนวณิชย์พันธ์, 2560) และการฟังยังเป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกของ “หัวใจนักปราชญ์” ที่รู้จักกันในชื่อ สุ จิ ปุ ลิ ที่หมายถึงการฟัง การคิด การถาม และการเขียนตามลำดับ ผู้ที่ฟังมากย่อมมีความรู้มาก และได้รับประโยชน์จากการฟังมาก ได้รับความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ คุณค่าทางจริยธรรม ได้รับความบันเทิง เพลิดเพลิน การฟังเป็นส่วนสำคัญของการคิดและการพูด ผู้ที่มีความสามารถในการฟังย่อมช่วยให้การคิดและพูดมีประสิทธิภาพดีควบคู่กันไป (อภิญา อนุกุล, 2552) เช่นเดียวกับการเรียนด้านภาษาที่ต้องใช้ทักษะด้านการฟังเป็นส่วนสำคัญในการเรียน อีกทั้งยังเป็นทักษะขั้นพื้นฐาน ถ้าหากเราไม่ได้เริ่มปูพื้นฐานทักษะด้านการฟังมาก่อน จะส่งผลให้พื้นฐานภาษาอังกฤษของเราไม่แข็งแรง ทั้งยังส่งผลไปถึงทักษะการพูด การอ่านและการเขียนตามไปด้วย ในการฟังภาษาอังกฤษ ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถในการใช้ทักษะต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะการรับรู้ (Perceptive skills) สามารถจำแนกเสียงและจดจำคำศัพท์ที่ได้ยิน ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) สามารถแยกหน่วยทางไวยากรณ์และจำแนกหน่วยทางภาษาที่ควรใช้ และทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis

skills) สามารถเชื่อมโยงลักษณะทางภาษากับส่วนอื่น ๆ และนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้กับการฟัง (Rost, 1991; 3-4) ผลจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัย พบว่า ผู้เรียนในช่วงวัยผู้ใหญ่ใช้ทักษะการฟังร้อยละ 40-50% ทักษะการพูดร้อยละ 25-30% ทักษะการอ่านร้อยละ 11-16% และทักษะการเขียนร้อยละ 9% เท่านั้น เห็นได้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะขั้นพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนขาดทักษะการฟังไปจะไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Nunan, 1997)

ปัญหาด้านการฟังของผู้เรียนที่พบว่ามีปัญหานั้น ได้แก่ มีปัญหาในเรื่องการฟังเสียงของเจ้าของภาษา ผู้เรียนต้องเข้าใจทุกคำซึ่งส่งผลต่อการฟังเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนและทำให้เกิดความรู้สึกเป็นกังวลขึ้นมา ผู้เรียนจะไม่เข้าใจและฟังไม่ทันเวลาที่เจ้าของภาษาพูดเร็วเกินไป ผู้เรียนต้องฟังมากกว่าหนึ่งครั้งเพื่อทำความเข้าใจให้ได้ ผู้เรียนรู้สึกท้อใจเพราะไม่มีความผ่อนคลายในการฟัง เกิดการกดดันตัวเองว่าต้องทำความเข้าใจทุกคำที่ได้ฟัง ผู้เรียนรู้สึกเหนื่อย ท้อใจเมื่อได้ฟังบทสนทนาหรือบทความที่ยาวเกินไป และขาดความสนใจหรือความตั้งใจในการฟังต่อให้จบ (Ur, 1984) อีกทั้งผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าสาเหตุที่ทำให้ฟังไม่เข้าใจมาจากการออกเสียง แต่ที่จริงแล้วปัญหาด้านการฟังนั้นมาจากหลายสาเหตุ เช่น การออกเสียง โครงสร้างของประโยคและความรู้ภูมิหลัง นอกจากนี้ ผู้เรียนยังขาดการฝึกฝนทักษะด้านการฟัง ไม่มีแรงจูงใจและขาดเทคนิคในการฟัง (Hasan, 2000) ซึ่งวิธีแก้ไขปัญหและพัฒนาทักษะด้านการฟังภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนควรพยายามใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการฟัง ต้องหาโอกาสฟังให้ได้มากที่สุด จากทั้งวิทยุ ทีวี วิดีโอ ภาพยนตร์ การจะหาโอกาสฝึกฝนการฟังจริง ๆ นั้นไม่ยากเลย ในตอนแรกอาจจะฟังไม่เข้าใจบ้าง แต่เมื่อได้ฝึกฟังบ่อย ๆ จะฟังเข้าใจเพิ่มขึ้นมาเอง (ธีรวิทย์ ภิญญโณณัฐการต์, 2538)

กระบวนการเรียนการสอนของครูนั้นควรทำให้ห้องเรียนมีบรรยากาศน่าเรียนรู้ และมีความน่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและหลากหลาย เช่น ฟังเพลงภาษาอังกฤษ บทสนทนาที่น่าสนใจจากภาพยนตร์ เพื่อสร้างแรงจูงใจการเรียนรู้ของผู้เรียนสนใจการเรียนการสอนมากขึ้น เมื่อผู้เรียนมีความรู้สึกว่าการเรียนรู้นี้จะง่าย จะทำให้เกิดความสนใจตามมา ตรงข้ามกับกิจกรรมที่ผู้เรียนรู้สึกว่ายากเกินความสามารถจะไม่ให้ความสนใจเลย (Yorkey, 1982) เช่นเดียวกับ (Islam, 2012) ที่ยกตัวอย่างสื่อ เช่น การฟังเพลงภาษาอังกฤษ การดูโทรทัศน์หรือวิดีโอภาษาอังกฤษ หรือฟังวิทยุ เป็นสื่อการสอนให้ครูผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนฟังในเวลาว่าง นอกเหนือจากในห้องเรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกสำเนียงการพูดของเจ้าของภาษาที่แตกต่างกันไปในด้าน เพศ อายุ สังคมและวัฒนธรรม

ทฤษฎีการสอนภาษาแบบฟัง-พูด (The Audiolingual Method) เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศผ่านการฝึกฝนซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัย สอนทักษะการฟังและการพูดก่อนการอ่านและการเขียน ตัวภาษาที่ใช้สอนจะเป็นภาษาที่ตัวเจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้การสอนภาษาควรมีแรงจูงใจและการส่งเสริม และยังมีแนวคิดว่าการเรียนภาษานั้นคือการเปรียบเทียบระหว่างภาษาแม่ของ

ผู้เรียนกับภาษาต่างประเทศที่เรียน ในส่วนของกระบวนการสอนนั้นจะเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของภาษา โดยจะสอดแทรกผ่านบทสนทนาที่ใช้ในการสอน นอกจากนี้ยังเสริมความรู้ด้านวัฒนธรรมให้ผู้เรียนใช้ภาษาใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนสร้างขึ้นได้ (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2555) และ (Larsen-Freeman, 2000) กล่าวว่า การที่ให้ผู้เรียนได้ฟังและฝึกพูดซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนจดจำบทสนทนาได้ และการใช้กิจกรรมการพูดจะทำให้ ผู้เรียนนำรูปแบบที่เรียนรู้จากการเรียนการสอนมาฝึกพูดเพื่อใช้ในการสื่อสาร เนื่องจากผู้เรียนได้รับโอกาสให้มี ส่วนร่วมในกิจกรรมสื่อสาร จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการสื่อสารและได้รับข้อมูลทางภาษาในห้องเรียน (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540)

เพลงเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่ง เป็นผลงานทางศิลปะที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ เพื่อ เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ มีเสียงดนตรีเป็นส่วนประกอบ เกิดความไพเราะ รื่นเริง สนุกสนาน อึกทึก เศร้า และจรรโลงใจ เพลงจึงมีบทบาทและคุณค่าต่อสังคมเป็น อย่างมาก (ศิริไล ชูวิจิตร, 2549) เป็นเพราะเพลงใช้การเผยแพร่ได้หลายรูปแบบ ทั้งวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร และการแสดงสดตามสถานที่ต่าง ๆ เพลงจึงเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้บันทึก ถ่ายทอด ความคิด ความเชื่อ และวิถีชีวิตของมนุษย์เรื่อยมา (วรรณษา คูตระกูล, 2558) Schoepp (2001) กล่าวว่า นอกจากเพลงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ ยังเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งของประการณ์ทางภาษาของมนุษย์เราด้วย หากนำเพลงไปใช้ควบคู่กับการเรียนภาษาแล้ว เพลงจะมีคุณค่าอย่างมากต่อการเรียนการสอนภาษา เป็นสื่อ การสอนที่มีประสิทธิภาพและสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับความเห็นของ Griffiee (1992) ที่ว่ากิจกรรมการเรียนที่ใช้เพลงเป็นสื่อ นั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย อีกทั้งยังสร้าง บรรยากาศที่เป็นมิตร ส่งเสริมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมและคุณลักษณะของเจ้าของภาษา

โดยสรุปจากที่กล่าวมาข้างต้นได้ว่า การศึกษาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก เป็นภาษาที่ทั่ว โลกต่างยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลาย ยิ่งปัจจุบันในยุคศตวรรษที่ 21 มีการใช้ภาษาอังกฤษในการ ติดต่อสื่อสารทั่วโลก การเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเป็นส่วนประกอบ ทำให้เข้าถึงข้อมูลได้อย่างง่ายดายกว่า แต่ก่อน ผู้ที่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีและภาษาอังกฤษนั้นจะสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว และหาก จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ และมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญมาก เกิดก่อนการพูด หากไม่ มีการฟังจะไม่สามารถพัฒนาการพูดได้ เช่นเดียวกับการเรียนภาษาที่ต้องใช้ทักษะด้านการเป็นเป็นส่วนใหญ่ หากไม่มีพื้นฐานด้านการฟังจะส่งผลให้พื้นฐานภาษาอังกฤษไม่แข็งแรง และยังส่งผลไปถึงทักษะอื่น ๆ ปัญหา ด้านการฟังมักเกิดจากการที่ผู้เรียนกดดันตัวเองว่าจะต้องฟังและเข้าใจทุกคำที่เจ้าของภาษาพูด และเมื่อกดดัน ตัวเองมากเกินไปจะทำให้ไม่เข้าใจและฟังไม่ทันเวลาสนทนา การแก้ปัญหาคือการฝึกฟังเยอะ ๆ ผ่านหนัง รายการโทรทัศน์ หรือเพลง เป็นต้น โดยไม่จำเป็นต้องฟังแค่ในห้องเรียนเท่านั้น นอกห้องเรียนหรือเวลาว่าง

ก็สามารถทำได้ ยิ่งฝึกเยอะเท่าไรจะยิ่งฟังเข้าใจมากขึ้นเท่านั้น โดยทฤษฎีการสอนแบบฟัง – พูด นั้นเน้นการเรียนรู้ภาษาผ่านการฝึกฝนซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัย ให้ผู้เรียนเรียนรู้โครงสร้างของภาษาผ่านบทสนทนาและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเพลงเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์เช่นกัน และเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งของประสบการณ์ทางภาษาของมนุษย์ด้วย หากนำเพลงไปใช้ควบคู่กับการเรียนภาษา เพลงจะมีคุณค่าอย่างมากต่อการเรียนการสอนภาษา ทั้งยังสร้างความผ่อนคลาย สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรและส่งเสริมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมและคุณลักษณะของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง โดยการใช้กลวิธีการสอนแบบ Audio Lingual โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรม Kahoot ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง โดยการใช้กลวิธีการสอนแบบ Audio Lingual โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรม Kahoot ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบ Audio – Lingual โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรม Kahoot ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้กลวิธีการสอนแบบ Audio Lingual โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรม Kahoot ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เอกสารเกี่ยวกับการฟัง

ความหมายของการฟัง

รุ่งพะนอ รักอยู่และสุชาดา รัตนวณิชช์พันธ์ (2560 หน้า 84) ให้ความหมายว่า ทักษะการฟังนั้นมีความสำคัญมาก เป็นทักษะที่เกิดก่อนการพูด หากไม่มีทักษะการฟังแล้วนั้นจะไม่สามารถพัฒนาการพูดได้ การสนทนาที่ถูกต้องตามกระบวนการสื่อสารนั้นผู้ฟังจะต้องเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดกล่าวออกมา

อภิญา อนุกุล (2552) การฟังยังเป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกของ “หัวใจนักปราชญ์” ที่รู้จักกันในชื่อ สุ จิ ปุ ลิ ที่หมายถึงการฟัง การคิด การถาม และการเขียนตามลำดับ ผู้ที่ฟังมากย่อมมีความรู้มาก และได้รับประโยชน์จากการฟังมาก ได้รับความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ คุณค่าทางจริยธรรม ได้รับความบันเทิงเพลิดเพลิน การฟังเป็นส่วนสำคัญของการคิดและการพูด ผู้ที่มีความสามารถในการฟังย่อมช่วยให้การคิดและพูดมีประสิทธิภาพดีควบคู่กันไป

การฟังกับการเรียนด้านภาษา

Rost (1991 อ้างถึงใน ขายุดา จันทะปัดตา หน้า 2) การเรียนด้านภาษาที่ต้องใช้ทักษะด้านการฟังเป็นส่วนสำคัญในการเรียน อีกทั้งยังเป็นทักษะขั้นพื้นฐาน ถ้าหากเราไม่ได้เริ่มปูพื้นฐานทักษะด้านการฟังมาก่อน จะส่งผลให้พื้นฐานภาษาอังกฤษของเราไม่แข็งแรง ทั้งยังส่งผลไปถึงทักษะการพูด การอ่านและการเขียนตามไปด้วย ในการฟังภาษาอังกฤษ ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถในการใช้ทักษะต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะการรับรู้ (Perceptive skills) สามารถจำแนกเสียงและจดจำคำศัพท์ที่ได้ยิน ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) สามารถแยกหน่วยทางไวยากรณ์และจำแนกหน่วยทางภาษาที่ควรใช้ และทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skills) สามารถเชื่อมโยงลักษณะทางภาษากับส่วนอื่น ๆ และนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้กับการฟัง

Nunan (1997) พบว่า ผู้เรียนในช่วงวัยผู้ใหญ่ใช้ทักษะการฟังร้อยละ 40-50% ทักษะการพูดร้อยละ 25-30% ทักษะการอ่านร้อยละ 11-16% และทักษะการเขียนร้อยละ 9% เท่านั้น เห็นได้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะขั้นพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนขาดทักษะการฟังไปจะไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาด้านการฟัง

Ur (1984) ปัญหาด้านการฟังของผู้เรียนที่พบว่ามีปัญหานั้น ได้แก่ มีปัญหาในเรื่องการฟังเสียงของเจ้าของภาษา ผู้เรียนต้องเข้าใจทุกคำซึ่งส่งผลต่อการฟังเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนและทำให้เกิดความรู้สึกเป็นกังวลขึ้นมา ผู้เรียนจะไม่เข้าใจและฟังไม่ทันเวลาที่เจ้าของภาษาพูดเร็วเกินไป ผู้เรียนต้องฟังมากกว่าหนึ่งครั้งเพื่อทำความเข้าใจให้ได้ ผู้เรียนรู้สึกท้อใจเพราะไม่มีความผ่อนคลายในการฟัง เกิดการกดดันตัวเองว่าต้องทำความเข้าใจทุกคำที่ได้ฟัง ผู้เรียนรู้สึกเหนื่อย ท้อใจเมื่อได้ฟังบทสนทนาหรือบทความที่ยาวเกินไป และขาดความสนใจหรือความตั้งใจในการฟังต่อไป

Hasan (2000) ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าสาเหตุที่ทำให้ฟังไม่เข้าใจมาจากการออกเสียง แต่ที่จริงแล้วปัญหาการฟังนั้นมาจากหลายสาเหตุ เช่น การออกเสียง โครงสร้างของประโยคและความรู้ภูมิหลัง นอกจากนี้ ผู้เรียนยังขาดการฝึกฝนทักษะด้านการฟัง ไม่มีแรงจูงใจและขาดเทคนิคในการฟัง

ศูนย์ทรัพยากรภาษาหลักแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (National Capital Language Resource Center [NCLRC], 2004 อ้างถึงใน รุ่งพะนอ รักอยู่และสุชาดา รัตนวณิชช์พันธ์ หน้า 85) กล่าวว่า การฟังเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาได้รับตัวป้อนทางเสียง ซึ่งเป็นรากฐานของการเรียนรู้ภาษา และช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารกับผู้อื่นด้วยการพูดได้ ดังนั้น ในการเรียนภาษาผู้เรียนควรที่จะได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดการกับพฤติกรรมกรฟังในสถานการณ์ต่าง ๆ จัดการกับตัวป้อนที่เข้ามาในรูปแบบที่หลากหลาย รวมถึงให้สามารถจัดการกับวัตถุประสงค์ของการฟังได้ด้วย สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากลวิธีการฟังขึ้นมาก พร้อมกันกับความสามารถในการเลือกกลวิธีการฟังที่เหมาะสมกับสถานการณ์แต่ละสถานการณ์ กลวิธีการฟังเป็น

เทคนิคหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและมุ่งเน้นไปที่ตัวบ่อน การฟังโดยตรง หรืออาจจะเรียกว่าเป็น กลวิธีสำหรับพัฒนาทักษะการฟัง สามารถแบ่งตามวิธีการที่ผู้ฟังใช้ในการจัดการกับตัวบ่อนการฟัง ดังนี้

1. กลวิธีแบบบนลงล่าง (Top – down strategies) เป็นกลวิธีที่ยึดผู้ฟังเป็นฐาน โดยผู้ฟังจะเข้าไปยัง พื้นความรู้เดิมของตนเองในด้านหัวข้อ สถานการณ์ หรือบริบทที่ฟังนั้น รวมถึงเข้าไปสู่พื้นความรู้ด้านชนิดของ ข้อความและภาษา ซึ่งพื้นความรู้ดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการคาดการณ์ที่ช่วยในการตีความสิ่งที่ได้ยินและ คาดการณ์ไปถึงสิ่งที่จะได้ยินต่อไป และกลวิธีการฟังแบบบนลงล่างนี้ ประกอบด้วย

1.1 การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (Listening for the main idea)

1.2 การคาดคะเน (Predicting)

1.3 การอนุมานหรือลงความเห็น (Drawing inference)

1.4 การสรุปความ (Summarizing)

2. กลวิธีแบบล่างขึ้นสู่บน (Bottom – up strategies) เป็นกลวิธีที่ยึดตัวข้อความเป็นหลัก โดยผู้ฟัง อาศัยด้วยภาษาที่มากับข้อความ ได้แก่ เสียง คำ ไวยากรณ์ ในการนำไปสู่ความหมาย ประกอบด้วย

2.1 การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (Listening for specific details)

2.2 การหารากศัพท์ (Recognizing cognates)

2.3 การหารูปแบบการเรียงคำ (Recognizing word – order patterns)

การพัฒนาทักษะการฟัง

ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐการต์ (2538) วิธีแก้ไขปัญหและพัฒนาทักษะด้านการฟังภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียน ควรพยายามใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการฟัง ต้องหาโอกาสฟังให้ ได้มากที่สุด จากทั้งวิทยุ โทรทัศน์ วิดีโอ ภาพยนตร์ การจะหาโอกาสฝึกฝนการฟังจริง ๆ นั้นไม่ยากเลย ในตอนแรก อาจจะฟังไม่เข้าใจบ้าง แต่เมื่อได้ฝึกฟังบ่อย ๆ จะฟังเข้าใจเพิ่มขึ้นมาเอง

Yorkey (1982) กระบวนการเรียนการสอนของครูนั้นควรทำให้ห้องเรียนมีบรรยากาศน่าเรียนรู้ และมีความน่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและหลากหลาย เช่น ฟังเพลงภาษาอังกฤษ บทสนทนาที่น่าสนใจ จากภาพยนตร์ เพื่อสร้างแรงจูงใจการเรียนรู้ของผู้เรียนสนใจการเรียนการสอนมากขึ้น เมื่อผู้เรียนมีความรู้สึกรว่า กิจกรรมนี้จะทำให้เกิดความสนใจตามมา ตรงข้ามกับกิจกรรมที่ผู้เรียนรู้สึกว่ายากเกินความสามารถจะ ไม่ให้ความสนใจเลย

เช่นเดียวกับ (Islam, 2012) ที่ยกตัวอย่างสื่อ เช่น การฟังเพลงภาษาอังกฤษ การดูโทรทัศน์หรือวิดีโอ ภาษาอังกฤษ หรือฟังวิทยุ เป็นสื่อการสอนให้ครูผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนฟังในเวลาว่างนอกเหนือจากใน ห้องเรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกสำเนียงการพูดของเจ้าของภาษาที่แตกต่างกันไปในด้าน เพศ อายุ สังคมและ วัฒนธรรม

การจัดการเรียนรู้แบบ Audio Lingual

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ Audio Lingual

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2555) ทฤษฎีการสอนภาษาแบบฟัง-พูด (The Audiolingual Method) เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศผ่านการฝึกฝนซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัย สอนทักษะการฟังและการพูดก่อนการอ่านและการเขียน ตัวภาษาที่ใช้สอนจะเป็นภาษาที่ตัวเจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้การสอนภาษาควรมีแรงจูงใจและมีการส่งเสริม และยังมีแนวคิดว่าการเรียนภาษานั้นคือการเปรียบเทียบระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาต่างประเทศที่เรียน ในส่วนของกระบวนการสอนนั้นจะเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของภาษา โดยจะสอดแทรกผ่านบทสนทนาที่ใช้ในการสอน นอกจากนี้ยังเสริมความรู้ด้านวัฒนธรรมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนสร้างขึ้นมาได้

ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ

Larsen-Freeman (2000) และ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวว่า การที่ให้ผู้เรียนได้ฟังและฝึกพูดซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนจดจำบทสนทนาได้ และการใช้กิจกรรมการพูดจะทำให้ผู้เรียนนำรูปแบบที่เรียนรู้จากการเรียนการสอนมาฝึกพูดเพื่อใช้ในการสื่อสาร เนื่องจากผู้เรียนได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมสื่อสาร จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการสื่อสารและได้รับข้อมูลทางภาษาในห้องเรียน

เพลง

ความหมายของเพลง

ศิริไล ชูวิจิตร (2549 หน้า 1) เพลงเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่ง เป็นผลงานทางศิลปะที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ เพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ มีเสียงดนตรีเป็นส่วนประกอบ เกิดความไพเราะ รื่นเริง สนุกสนาน อึกเหิม เศร้า และจรรโลงใจ เพลงจึงมีบทบาทและคุณค่าต่อสังคมเป็นอย่างมาก

วรรณษา คูตระกูล (2558: 51 อ้างถึงใน ณฐ อังศิริวิริยะ, บุษกร โกมลตรี และจตุพร เพชรบูรณ์ หน้า 157) เพลงใช้การเผยแพร่ได้หลายรูปแบบ ทั้งวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร และการแสดงสดตามสถานที่ต่าง ๆ เพลงจึงเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้บันทึก ถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ และวิถีชีวิตของมนุษย์เรื่อยมา

เพลงกับการเรียนด้านภาษา

Schoepp (2001) กล่าวว่า นอกจากเพลงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ ยังเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งของประการทางภาษาของมนุษย์เราด้วย หากนำเพลงไปใช้ควบคู่กับการเรียนภาษาแล้ว เพลงจะมีคุณค่าอย่างมากต่อการเรียนการสอนภาษา เป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพและสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

Griffiee (1992) ที่ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้เพลงเป็นสื่อสามารถช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย อีกทั้งยังสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร ส่งเสริมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมและคุณลักษณะของเจ้าของภาษา

สรุปการพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้กลวิธีการสอนแบบ Audio Lingual โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรม Kahoot โดยทักษะการฟังนั้นมีความสำคัญมาก เป็นทักษะที่เกิดก่อนการพูด หากไม่มีทักษะการฟังแล้วนั้นจะไม่สามารถพัฒนาการพูดได้ การสนทนาที่ถูกต้องตามกระบวนการสื่อสารนั้นผู้ฟังจะต้องเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดกล่าวออกมา ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าสาเหตุที่ทำให้ฟังไม่เข้าใจมาจากการออกเสียง แต่ที่จริงแล้วปัญหาด้านการฟังนั้นมาจากหลายสาเหตุ เช่น การออกเสียง โครงสร้างของประโยคและความรู้ภูมิหลัง นอกจากนี้ผู้เรียนยังขาดการฝึกฝนทักษะด้านการฟัง ไม่มีแรงจูงใจและขาดเทคนิคในการฟัง การพัฒนาทักษะการฟังผู้เรียนควรพยายามใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการฟัง ต้องหาโอกาสฟังให้ได้มากที่สุด จากทั้งวิทยุ ทีวี วีดีโอ ภาพยนตร์ การจะหาโอกาสฝึกฝนการฟังจริง ๆ การจัดการเรียนรู้แบบ Audio Lingual เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศผ่านการฝึกฝนซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัยสอนทักษะการฟังและการพูดก่อนการอ่านและการเขียน ตัวภาษาที่ใช้สอนจะเป็นภาษาที่ตัวเจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวัน เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของภาษา โดยจะสอดแทรกผ่านบทสนทนาที่ใช้ในการสอน นอกจากนี้ยังเสริมความรู้ด้านวัฒนธรรมเพลงเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่ง เป็นผลงานทางศิลปะที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ เพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ มีเสียงดนตรีเป็นส่วนประกอบ เกิดความไพเราะ รื่นเริง สนุกสนาน อึกเหิม เศร้า และจรรโลงใจ เพลงจึงมีบทบาทและคุณค่าต่อสังคมเป็นอย่างมาก เพลงกับการเรียนด้านภาษา

เอกสารอ้างอิง

- ธีราภรณ์ กิจจารักษ์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่2 สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา(รายงานการวิจัย).
- ธีรวิทย์ ภิญญธัญการต์, (2538). การเรียนภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทย : ทำไ้และอย่างไร?. วารสารเทคโนโลยีสุรนารี 2(3). 204-205.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกสร. (2555). กลวิธีบางประการในการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ:วิเคราะห์จากแบบเรียนภาษาไทยพื้นฐาน 8 เล่ม. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์(รายงานการวิจัย).
- 121
- พรศิริ อุปคำ. (2557) การใช้วิธีการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการท่องเที่ยว. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 2(2). 84

- รุ่งพะนอ รักอยู่, และสุชาดา รัตนวณิชย์พันธ์. (2560). ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง.
วารสารชุมชนวิจัย. 11(3). 84
- วรรณษา คุณระกุล. (2558). การวิเคราะห์เนื้อเพลงที่สะท้อนความเชื่อและค่านิยม: กรณีศึกษาโครงการเพชรใน
เพลง. ใน จันทรเกษมสาร. 21 (40 มกราคม – มิถุนายน 2558). หน้า 49-57.
- ศิริไล ชูจิตตร. (2549). การวิเคราะห์การใช้ภาษาในเพลงไทยสากลของบริษัท อาร์.เอส.โปรโมชั่น 1992 จำกัด
ช่วงปี พ.ศ. 542-2546. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรชนีดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. วารสารสถาบันวิจัยญาณ
สังวร. 7(2). 309
- อภิญา อนุกุล. (2552). ทักษะการใช้ภาษาไทย: เชียงใหม่ : หจก. ธนุพรินดิ้ง.
- Griffiee, D.T. (1992). Songs in action. New York: Prentice Hall International.
- Hasan, A. (2000). Learners' perceptions of listening comprehension problems. 13(2), 137-153.
- Islam, M. N. (2012). An analysis on how to improve tertiary EFL students' listening skill of
English. 2(2), 205-214.
- Larsen-Freeman, D. (2000). Techniques and principles in language teaching. (2nd ed.). Oxford:
Oxford University Press.
- National CapitalLanguageResource Center [NCLRC]. (2004). Strategies for developing listening
skills. Retrieved March 23, 2014, from www.nclrc.org/essentials/listening/stratlisten.htm
- Nunan, D. (1997). Approaches to Teaching Listening in the Language Classroom. Paper
presented at the Korea TESOL Conference, 1-242.
- Rost, M. (1991). Introducing Listening. London: Penguin.
- Schorpp, K. (2001). Reasons for using song in the ESL/EFL classroom. Internet TEST Journal, 7
(2). Available: <http://iteslj.org/Articles/Schoepp-Songs.html>
- Ur, P. (1984). Teaching listening comprehension. Cambridge: Cambridge University Press.
- Yorkey, R. (1982). Study skills for students of English: McGraw-Hill College.